

[Kyed.]

hedstallets Stigning og Kursernes Fald er to Sider af samme Sag; og saadan gaar det ogsaa for Landbrugets Vedkommende.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Clausager har Ordet for en kort Bemærkning.

Clausager: Jeg skulde ikke have taget Ordet, hvis ikke den højtærede Handelsminister havde stillet mig et bestemt Spørgsmaal, jeg gerne skal svare paa. Han spurgte mig, om vi ønskede, at Gyldigheden af Loven om Rentenedsættelse skulde løbe ud. Nej, det ønsker vi ikke, thi Konverteringen er ikke fuldført endnu. Det er en klar Sag. Men een Ting er, om man skal gaa videre paa den Vej, om det ikke er vidt nok, vi er gaaet. Vi har en passende Spændvidde mellem Renten i Banker og Sparekasser, der er 3—3½ pCt., og saa 4 pCt. Obligationernes Rente.

Ministeren spørger dernæst, hvad er der i Vejen, naar vi nu ømmer os ved at gaa med til det, vi gik med til i Sommer angaaende Rentenedsættelsen? Ja, men vi gik jo ikke i Sommer med til Ministerens Forslag, vi afsvækkede det stærkt, efter at vi havde søgt at komme andre Veje, men hvor man brugte det da dannede Bankkonsortium til at øve Tryk paa Rigsdagen. Det eksisterer ikke nu. Nu kan vi meget godt forhandle frit om det. Det er sandt nok, at Venstre i sin Tid har krævet lavere Rentefod, men der er ogsaa Grænser, og Ministeren maa ikke glemme, at Sparekasserne mener at have et aldeles bestemt Løfte fra Nationalbanken, et Løfte, der er konfirmeret af Handelsministeren, og det bevirker jo ogsaa, at man vel skal overveje, om det ikke var muligt at komme en anden Vej.

Den højtærede Ministers Bemærkning om, at en Sænkning af Indlaansrenten ikke er Skat, skal jeg skænke ham. Det er noget, de Folk, det gaar ud over, lettere kan svare paa end jeg.

Til Indenrigsministeren vil jeg sige, at det sidste, jeg sagde, gælder ogsaa ham. Det, vi i Sommer vilde gaa med til, er ikke det, her foreslaas angaaende Rentenedsættelse. Nu forlanges der jo en Bemyndigelse til Handelsministeren, saa han kan nedsætte Renten i det nødvendige Omfang. Det er altsaa betydeligt mere her.

Endelig vil jeg sige til den højtærede Indenrigsminister, der talte, som om vi nu er blevet mindre gode Venner, end vi var før. (*Indenrigsministeren* [Dahlgaard]: Nej,

nej). Naa, ja, ja, Ministeren truer med Valg, kort og godt, han truer med Valg, og Dokumenterne var i Orden. Var det dog ikke vidunderligt at høre, hvordan Dokumenterne var i Orden? Ministeren sagde: Venstre standsede i Sommer Konverteringen i Landstinget, og saa efter et Ophold kom det: blot fordi Regeringen forlangte, at samtidig skulde man have en Rentenedsættelse for 130 000 Landmænd. Det er disse politiske Svinkeærinder, Indenrigsministeren er saa stærk i, ikke den rene og skære Konvertering, men saa det ene og saa det andet kædet til. Og vi kender ogsaa nok hans Færden i Sommeren i 1933, efter at vi var begyndt paa Rentesaenkningen, som skulde have en Konvertering til Følge. Jo, Dokumenterne er i Sandhed i Orden, Hr. Minister, tag bare Valget.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Hansen (Rørby): Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen sagde til mig, at jeg vidste jo meget godt, at der var ingen politiske Muligheder for at fremme Grundskyldstanken, og henviste til tidligere Forslag, der har været fremført, og sagde, at Grundskyldsfolkene selv forlangte Resultater. Tror det ærede Medlem, at Grundskyldsfolk forlanger de Resultater, som er fremført her, nemlig at man er gaaet bort fra Grundskyld og gaaet over til andre Metoder. Der er ingen, der forlanger af det ærede Medlem eller Grundskyldsfolk, at de skal andet end holde fast paa Ideen, som man netop kan gennemtvinge derigennem, at man ikke gaar paa Akkord og gennemfører det modsatte af Grundskyld.

Den højtærede Minister fik ikke Tid til at besvare mit Spørgsmaal om, hvad Ministeren mente om den Vurderingslov, som var til Behandling forleden Aften. Det kunde interessere mig i høj Grad at høre, hvordan Ministerens Stilling er her.

Formanden: Jeg tillader mig at gøre opmærksom paa, at der vistnok ikke vil ske Skade i nogen Henseende, om man ved denne Lejlighed undlader paa ny at grave op de Forhandlinger, der fandt Sted forleden Nat. Jeg henstiller, at man afstaar derfra.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg skal sige til det ærede Medlem Hr. Clausager, at jeg har aldeles ikke truet med Valg, men jeg beder om, at man erindrer, at Udgangspunktet for dette Replikskifte var, at det